

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про очищення влади

Цей Закон визначає правові та організаційні засади очищення влади шляхом заборони роботи в органах влади визначених цим Законом осіб, проведення перевірки державних службовців та визначених Законом осіб, посадових осіб органів місцевого самоврядування з метою усунення загроз порушення основних прав людини та демократичного процесу в Україні, відновлення довіри до влади та створення умов для побудови нової системи органів влади у відповідності до європейських стандартів.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: перевірка – це заходи, що передбачають перевірку відомостей щодо осіб, визначених у статті 3 цього Закону;

призначення - призначення особи на посаду, визначену пунктом 1 статті 3 цього Закону, а також призначення особи в порядку переведення на посаду, визначену пунктом 1 статті 3 цього Закону;

суб'єкти перевірки - особи, зазначені у статті 3 цього Закону;

згода на перевірку – письмова згода суб'єкта перевірки на проведення щодо нього перевірки, якою суб'єкт перевірки повідомляє про відсутність підстав непроходження ним перевірки, визначених пунктами 1-7 статті 4 цього Закону.

Стаття 2. Основні принципи перевірки

1. Перевірка відповідно до цього Закону ґрунтується на принципах: верховенства права;

законності;

комплексного здійснення правових, соціально-економічних, інформаційних та інших заходів із перевірки;

гарантування права на захист та права на оскарження рішення компетентного органу та наслідками перевірки до суду;

невідворотності відповідальності суб'єктів перевірки за вчинення корупційних та інших правопорушень;

відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в реалізації заходів із перевірки;

участі громадськості у заходах із перевірки, державного захисту осіб, які надають допомогу у здійсненні таких заходів.

Стаття 3. Суб'єкти перевірки

1. Суб'єктами перевірки є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор України, Голова Національного банку України, Голова Рахункової палати, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних державних адміністрацій, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;

б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати обласних рад, депутати Київської та Севастопольської міських рад;

в) посадові особи Міністерства оборони України, Генерального штабу України, інших органів військового управління, військовослужбовці Збройних Сил України та та інших утворених відповідно до законів військових формувань, які виконують організаційно-розпорядчі функції;

г) судді Конституційного Суду України, усі інші професійні судді, Голова, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, службові особи секретаріату цієї Комісії, Голова, заступник Голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції, а також інші члени Вищої ради юстиції;

г) особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, податкової міліції, особи начальницького складу органів та підрозділів цивільного захисту;

д) посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, дипломатичної служби, Управління державної охорони України, керівництво Державного концерну "Техвоєнсервіс", керівництво Державного концерну «Укроборонпром» та юридичних осіб, що входять до його складу, керівники державних підприємств, які надають адміністративні послуги;

е) члени Центральної виборчої комісії;

є) посадові та службові особи інших державних органів, органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

2) особи, які претендують на заняття посад, визначених пунктом 1 цієї статті, крім осіб, які претендують на заняття виборних посад.

2. Перевірка відповідно до цього Закону проводиться щодо конкретного суб'єкта перевірки один раз.

Стаття 4. Підстави непроходження перевірки

1. Суб'єкти перевірки є такими, що не пройшли перевірку, якщо вони:

1) не менше 1 року займали посаду або посади у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року:

а) Президента України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністра України;

б) керівника Адміністрації Президента України, першого заступника керівника Адміністрації Президента України, заступника керівника Адміністрації Президента України, керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, першого заступника керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, заступника керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Секретаря, члена Ради національної безпеки і оборони України, міністра, керівника іншого центрального органу виконавчої влади, які не є членами Уряду України, Голови Пенсійного фонду України, Служби безпеки України, Генерального прокурора України, Голови Національного банку України, Голови Рахункової палати, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Директора Бюро з питань антикорупційної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України, Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, Командувача Сухопутних військ Збройних Сил України, Командувача Повітряних сил Збройних Сил України, Командувача військово-морських сил Збройних Сил України, Голови Служби зовнішньої розвідки України, Голови Державної прикордонної служби України, Голови Державної судової адміністрації України, їх першого заступника, їх заступника;

в) Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, Секретаря Ради національної безпеки і оборони України;

г) керівника Державного управління справами;

г) члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, члена Вищої ради юстиції;

д) прокурора області, прокурора міст Києва та Севастополя, Автономної Республіки Крим, прокурора району, міжрайонної прокуратури, прокуратури у містах, прокурора спеціалізованої прокуратури, їх першого заступника, їх заступника;

2) займали посаду у період з 1 грудня 2013 року по 22 лютого 2014 року і не були в цей період звільнені за власним бажанням з органів державної влади (державних органів):

а) міністра, керівника іншого центрального органу виконавчої влади, які не є членами Уряду України, їх першого заступника, їх заступника, голів та членів державних колегіальних органів державної влади (державних органів), керівника територіального підрозділу на місцях міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, державних колегіальних органів, їх першого заступника, їх заступника, Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських, районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, їх першого заступника, заступника, керівника Адміністрації Президента України, першого заступника керівника Адміністрації Президента України, заступника керівника Адміністрації Президента України, керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, першого заступника керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, заступника керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, членів Ради національної безпеки і оборони України;

б) керівника структурного підрозділу Адміністрації Президента України, керівника структурного підрозділу Секретаріату Кабінету Міністрів України, їх першого заступника, їх заступника;

в) особи начальницького складу органів внутрішніх справ, податкової міліції, Управління державної охорони України, керівництво Державного концерну "Техвоєнсервіс", керівництво Державного концерну «Укроборонпром» та юридичних осіб, що входять до його складу, керівники державних підприємств, які надають адміністративні послуги;

г) керівники та заступники керівників територіальних підрозділів МВС України та Служби безпеки України в областях, містах Києві та Севастополі, міських, районних, міжрайонних, районних в містах відділів;

3) а також:

а) працівники правоохоронних органів, державні службовці та посадові особи органів місцевого самоврядування, громадяни України, вина яких встановлена у визначеному законом порядку у завданні шкоди життю, здоров'ю, майну громадян – учасників масових акцій протесту з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року;

б) працівники правоохоронних органів, які брали участь у затриманні учасників акцій громадського протесту та масових заходів у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року включно та проти осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та

визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII та визнаних політичними в'язнями згідно із законом;

в) працівники правоохоронних органів, які склали та/або своєю дією чи бездіяльністю сприяли складанню рапортів, протоколів про адміністративне правопорушення, повідомлень про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, обвинувальних актів тощо стосовно осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII;

г) слідчі органів досудового розслідування, дізнавачі, оперативні працівники, інспектори, які проводили слідчі та оперативні дії щодо осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII;

г) працівники органів прокуратури, які здійснювали процесуальне керівництво, вносили подання, погодження, підтримували клопотання про застосування запобіжних заходів, підтримували державне обвинувачення у суді, вчиняли бездіяльність стосовно осіб, звільнених у відповідності до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про застосування амністії в Україні» щодо повної реабілітації політичних в'язнів» від 27 лютого 2014 року № 792-VII;

д) державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування, які будь-якими діями або бездіяльністю намагалися перешкодити або перешкоджали реалізації конституційного права громадян України збиратися мирно і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року включно, що встановлено в судовому порядку;

е) особи, які закликали публічно до сепаратизму, порушення територіальної цілісності та суверенітету України, розпалювали міжнаціональну ворожнечу, що встановлено у визначеному законом порядку, або були висунуті політичною партією або знаходились у складі депутатської фракції політичної партії, яка була заборонена в установленому законом порядку, або причетні до підтримки, в тому числі, фінансування, осіб, які вчиняли протизаконні дії, направлені проти учасників антитерористичної операції на сході України, що встановлено у порядку, визначеному законодавством;

є) особи, які робили публічні заяви та інші публічні дії, які містять ознаки расової, соціальної, культурної, релігійної нетерпимості щодо представників української нації та представників інших національностей, що проживають на території України, що встановлено у визначеному законом порядку;

ж) голови, заступники та секретарі виборчих дільниць, що організували або брали участь у фальсифікації виборів Президента України, виборів народних депутатів України, що встановлено в судовому порядку;

з) особи, які організували, вчинили дії, що призвели до втрат державного бюджету у сумі понад 1 мільйон гривень, а місцевих бюджетів - у сумі понад п'ятдесят тисяч гривень, що встановлено в судовому порядку;

и) особи, чия дія чи бездіяльність призвели до порушення прав людини та основоположних свобод, визнаних рішенням Європейського суду з прав людини, Комітетом ООН з прав людини та іншими міжнародними органами, юрисдикція яких у встановленому законом порядку поширюється на територію України;

і) судді, які звільнені за порушення присяги;

4) особи, які:

а) були обрані і працювали на керівних посадах Комуністичної партії СРСР, Комуністичної партії України та інших союзних республік СРСР від рівня районного комітету і вище, членом ЦК КПРС;

б) були обрані і працювали у на керівних посадах у складі ЦК ВЛКСМ;

в) були у якості штатного працівника чи негласного агента, особи начальницького складу в КДБ УРСР, КДБ СРСР, КДБ інших союзних республік СРСР; співпрацювали з КДБ СРСР, КДБ УРСР, КДБ інших союзних республік СРСР, закінчили вищі навчальні заклади КДБ СРСР (крім технічних спеціальностей);

г) особи, які працювали на спецслужби іноземних держав, співпрацювали із ними як таємний інформатор чи помічник в оперативному отриманні інформації, що встановлено у визначеному законом порядку;

г) працювали на посаді начальника політичного відділу (управління) в Збройних силах СРСР, МВС СРСР;

д) причетні до організації політичних переслідувань та репресій з політичних мотивів учасників українського визвольного, правозахисного, дисидентського рухів, представників релігійних організацій, що встановлено у визначеному законом порядку;

5) не довели законність джерел походження отриманих суб'єктом перевірки та його близькими особами (чоловіком, дружиною, батьком, матір'ю, вітчимом, мачухою, свекром, свекрухою, тестем, тещею, сином, дочкою, пасинком, падчеркою, рідним братом, рідною сестрою, усиновлювачем чи усиновленим, опікуном чи піклувальником, особою, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особами, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом перевірки, в тому числі особами, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі) за час перебування суб'єктом перевірки на державній службі набутого майна (майнових прав), в тому числі, зазначеного в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;

б) є особами, відомості про яких внесені з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення, що притягнуті до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень щодо яких судами прийняті відповідні рішення, які набрали законної сили, а також відомості про накладення дисциплінарних стягнень за корупційні правопорушення;

7) мають громадянство іноземних держав;

8) подали недостовірні відомості в письмовій згоді на проходження перевірки;

9) не надали згоду на проходження перевірки.

Розділ II

ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕВІРКИ

Стаття 5. Організація перевірки

1. Організація проведення перевірки покладається на керівника (заступника керівника) відповідного органу державної влади (державного органу), де працює суб'єкт перевірки та/або який призначає суб'єкта перевірки (укладає з ним трудовий контракт (угоду)), або на зайняття посади в якому претендує кандидат, крім випадків, установлених цим Законом (далі – орган перевірки).

2. Для забезпечення організації проведення перевірки керівник органу перевірки подає пропозиції до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби через його територіальні органи на місцях щодо

організації проведення заходів із перевірки працівників органу перевірки, погоджені з територіальним органом центрального органу виконавчої влади із забезпечення реалізації державної податкової політики.

3. Перевірці підлягають відомості щодо:

достовірності відомостей, викладених у згоді на проходження перевірки, наданій суб'єктом перевірки, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади з питань державної служби і якою передбачається декларування особою відомостей, передбачених пунктами 1-8 статті 4 цього Закону;

притягнення особи до відповідальності за корупційні правопорушення.

4. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби затверджує плани проведення заходів із перевірки органами перевірки, здійснює контроль та координацію за реалізацією заходів із перевірки.

5. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби для організації перевірок керівників органів перевірки, реалізації громадського контролю за проведенням перевірок та оскарження рішень органів перевірки створює центральну та територіальні комісії з перевірки, до яких обов'язково включаються на громадських засадах з правом голосу не менше як по одному представника громадськості та не менше як по одному представнику засобів масової інформації. Порядок формування таких комісій та регламент їх діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади з питань державної служби.

6. Члени центральної та територіальних комісій з перевірки призначаються строком на один рік без права повторного призначення.

7. Центральна комісія з перевірки є органом перевірки для суб'єктів перевірки, визначених підпунктами «а», «б» пункту 1 статті 3 цього Закону, посадових осіб центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, його територіальних органів та керівників органів перевірки.

8. Заходи щодо виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень здійснюють спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, в тому числі, органи прокуратури, спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, спеціальні підрозділи по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України, якщо інше не передбачено законом.

9. Координацію заходів із виявлення фактів, передбачених пунктом 4 статті 4 цього Закону, здійснює Інститут національної пам'яті.

Стаття 6. Декларування доходів та набутого майна (майнових прав),

1. Суб'єкт перевірки є таким, що пройшов перевірку на відповідність пункту 5 статті 4 цього Закону, якщо джерела походження отриманих ним за час перебування на державній службі доходів та набутого майна (майнових прав), в тому числі зазначеного ним в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (далі - об'єкти декларування),

були набуті ним і його близькими особами (чоловіком, дружиною, батьком, матір'ю, вітчимом, мачухою, свекром, свекрухою, тестем, тещею, сином, дочкою, пасинком, падчеркою, рідним братом, рідною сестрою, усиновлювачем чи усиновленим, опікуном чи піклувальником, особою, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особами, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом перевірки, в тому числі особами, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі), визначеними Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», (далі - членами його сім'ї) у власність або у користування (споживання) за рахунок легальних джерел доходу.

2. Об'єктами декларування є:

1) нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, житлові будинки, квартири, садові (дачні) будинки, гаражі, об'єкти незавершеного будівництва, інше нерухоме майно;

2) транспортні засоби, включаючи автомобілі легкові, автомобілі вантажні (спеціальні), водні засоби, повітряні судна, інші транспортні засоби;

3) нематеріальні активи (знаки для товарів і послуг, об'єкти авторського права тощо)

4) суми коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах;

5) суми готівкових коштів у національній або іноземних валютах;

6) банківські метали на вкладних (депозитних) металевих рахунках;

7) цінні папери, частки у статутних (складених) капіталах юридичних осіб і об'єкти рухомого майна і послуг, вартість яких на момент придбання перевищувала десять тисяч гривень або еквівалент цієї суми в іноземній валюті.

3. Декларуванню підлягають об'єкти, визначені у частині другій цієї статті, які на час декларування відповідно до цього Закону належать суб'єкту перевірки і членам його сім'ї на праві власності, або перебувають у їх користуванні на законній або договірно-правовій підставі, або фактично перебувають у їх користуванні без договірно-правової підстави, або належать іншій особі, яка діє в інтересах суб'єкта перевірки.

4. Об'єкти декларування декларується окремо по суб'єкту перевірки, кожному члену його сім'ї та третій особі, яка діє в інтересах суб'єкта перевірки.

5. Майно, яке належить суб'єкту перевірки на праві особистої приватної власності, декларується окремо від майна, яке належить суб'єкту перевірки на праві спільної сумісної власності подружжя. Майно, яке належить суб'єкту перевірки і членам його сім'ї на праві спільної часткової власності, декларується як таке, що належить відповідному члену сім'ї із зазначенням частки, яка йому належить.

6. У згоді на перевірку зазначається місцезнаходження об'єкта нерухомого майна (країна, адреса) і його загальна площа, відносно земельної ділянки зазначається також її цільове призначення і кадастровий номер.

Адреса нерухомого майна, розташованого за кордоном, вказується мовою відповідної країни.

7. Стосовно нерухомого майна, що перебуває на праві власності, зазначається дата набуття права власності на майно, сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям майна у власність.

8. Стосовно об'єктів незавершеного будівництва зазначається будівельна адреса, загальна площа згідно із проектно-дозвільною документацією, сума витрат, понесених у зв'язку із будівництвом об'єкту незавершеного будівництва.

9. Стосовно нерухомого майна, яке набуто у власність за оплатними і безоплатними договорами, зазначається сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям об'єкту у власність.

10. У декларації зазначається марка, рік випуску транспортного засобу, а також:

для колісних транспортних засобів (крім тих, що обладнані електродвигуном) - об'єм циліндрів двигуна в куб. см;

для колісних транспортних засобів, обладнаних електродвигуном - потужність двигуна в кВт;

для водних транспортних засобів, обладнаних двигуном - потужність двигуна в кВт;

для водних транспортних засобів, які не обладнані двигуном - довжина корпусу судна в см.;

для повітряних суден – максимальна злітна маса в кг.

11. Стосовно транспортних засобів, що перебувають на праві власності, зазначається дата набуття права власності, сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям об'єкту у власність.

12. Нематеріальні активи декларуються лише у тому разі, якщо суб'єкт перевірки також декларує доходи від них. У цьому разі у декларації зазначається підстави виникнення права на нематеріальний актив і сума витрат, понесених у зв'язку із його придбанням.

13. У згоді на перевірку зазначаються: суми готівкових коштів у національній або іноземних валютах, суми коштів у національній валюті, які зберігаються на рахунках в українських банках (фінансових установах), суми коштів у іноземній валюті, які зберігаються на рахунках в українських і іноземних банках (фінансових установах), і вартість банківських металів у національній валюті, які на дату декларування відповідно до цього Закону належать суб'єкту перевірки.

14. У згоді на перевірку зазначаються вид цінних паперів, їх номінальна вартість і сума витрат, понесених у зв'язку з набуттям цінних паперів відповідного виду у власність.

15. Стосовно акцій додатково зазначаються найменування емітенту акцій, країна реєстрації емітенту, і розмір частки, який представляє пакет акцій у статутному капіталі емітенту, а стосовно акцій, включених до

котирувальних списків фондових бірж, також зазначається біржовий курс акцій на дату, що існувала на дату набуття права власності на зазначені акції.

16. Стосовно часток у статутних (складених) капіталах юридичних осіб зазначаються найменування юридичної особи, країна реєстрації юридичної особи, розмір внеску до її статутного капіталу.

17. Легальними джерелами доходу є сукупний дохід (надходження) від діяльності та операцій, отриманий суб'єктом перевірки та членами його сім'ї за період декларування, за вирахуванням понесених у період декларування фінансових зобов'язань.

18. Періодом декларування є календарні роки перебування суб'єкта перевірки на державній службі та така кількість попередніх календарних років на розсуд суб'єкта декларування, яка дозволяє підтвердити достатність легальних джерел доходів для набуття задекларованого майна.

19. Доходи (надходження) із легальних джерел включають:

1) заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору;

2) дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту;

3) авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності;

4) суми кредитів, отриманих від банків або інших фінансових установ;

5) дивіденди, проценти;

6) матеріальна допомога;

7) дарунки, призи, виграші;

8) допомога по безробіттю;

9) аліменти;

10) спадщина;

11) страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу;

12) дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна;

13) дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності;

14) дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав;

15) дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна.

20. Суми податків, сплачених (утриманих) із доходів не включаються до розрахунку легальних джерел доходу.

21. Доходи (надходження) із легальних джерел включаються до розрахунку легальних джерел доходу, якщо вони підлягали оподаткуванню, і податок було сплачено суб'єктом перевірки, членом його сім'ї або відповідним податковим агентом в порядку і в строки, передбачені законодавством або були звільнені від оподаткування і були задекларовані в

порядку і в строки, передбачені законодавством, - якщо закон пов'язує звільнення цих доходів від оподаткування із поданням податкової декларації або іншого виду податкової звітності; або були звільнені від оподаткування (або оподатковувалися за нульовою ставкою) і закон не пов'язує звільнення цих доходів від оподаткування (застосування нульової ставки) із поданням податкової декларації або іншого виду податкової звітності, - за умови, що такі доходи були отримані суб'єктом перевірки або членом його сім'ї у спосіб, який дозволяє ідентифікувати особу, від якої такі доходи були отримані, а також встановити розмір доходів, дату і підставу їх отримання.

22. Особа, від якої отримані доходи, встановлюється на підставі укладеного із нею договору або на підставі іншого документу, що має юридичне значення. Розмір доходів, дата і підстава отримання доходів у грошовій формі встановлюються на підставі інформації про рух або залишок коштів на банківському рахунку, на який доходи були зараховані (для безготівкових розрахунків) або на підставі довідки, касових ордерів, квитанцій, інших подібних документів, наданих юридичною особою, яка здійснювала виплати (для готівкових розрахунків).

23. Зазначені у попередній частині цієї статті документи до згоди на перевірку не додаються, але можуть бути витребувані органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної податкової політики у будь-який момент до закінчення строків перевірки.

24. До розрахунку легальних джерел доходу не включаються незадекларовані доходи (надходження), отримані готівкою від фізичних осіб або від юридичних осіб – нерезидентів, зареєстрованих у країнах, включених до акту Кабінету Міністрів України, який визначає перелік країн, у яких ставки податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижчі, ніж в Україні.

25. Фінансові зобов'язання, які беруться до уваги для розрахунку легальних джерел доходу, включають:

- 1) витрати на добровільне страхування;
- 2) витрати на недержавне пенсійне забезпечення;
- 3) витрати на утримання майна, що підлягає декларуванню;
- 4) витрати на погашення основної суми кредиту, наданого банком або іншою фінансовою установою;
- 5) витрати на погашення суми процентів за кредитом, наданим банком або іншою фінансовою установою.

26. Валютою декларування є гривня. Залишки на рахунках і готівкові кошти у іноземній валюті декларуються у відповідній валюті, а також у гривнях по курсу Національного банку України, який діяв на дату декларування. Витрати або доходи, понесені (отримані) в іноземній валюті, перераховуються в гривню по курсу Національного банку України, який діяв на дату понесення витрат (отримання доходів).

Стаття 7. Підготовка до проведення перевірки

1. Перевірка проводиться за письмовою згодою суб'єкта перевірки, яка надається протягом двох місяців з дня початку проведення перевірки органом перевірки відповідно до плану, затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань державної служби, або з дня одержання суб'єктом перевірки повідомлення про результати конкурсу.

2. Суб'єкт перевірки, стосовно якого перевірка вже проводилася, при призначенні, переведенні на посаду, визначену пунктом 1 статті 3 цього Закону, письмово повідомляє про це орган перевірки та не проходить перевірку.

3. План проведення перевірки доводиться органом перевірки до відома суб'єкта перевірки протягом десяти днів з дня затвердження плану проведення перевірки центральним органом виконавчої влади з питань державної служби та оприлюднюється на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби та органу перевірки.

4. Для проведення перевірки суб'єкт перевірки подає до відповідного органу:

1) згоду на проведення перевірки, складовою частиною якої є декларування майна, яке набуто суб'єктом декларування і його близькими особами (чоловіком, дружиною, батьком, матір'ю, вітчимом, мачухою, свекром, свекрухою, тестем, тещею, сином, дочкою, пасинком, падчеркою, рідним братом, рідною сестрою, усиновлювачем чи усиновленим, опікуном чи піклувальником, особою, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особами, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом перевірки, в тому числі особами, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі) за час перебування суб'єкта перевірки на державній службі;

2) копію документа, який посвідчує особу.

5. Перевірка стосовно суб'єкта перевірки не проводиться і питання щодо його призначення або підготовки подання для призначення на відповідну посаду не розглядається у разі ненадання суб'єктом перевірки, який претендував на заняття посади, згоди на перевірку або повідомлення ним у згоді на перевірку про наявність підстав непроходження ним перевірки, визначених пунктами 1-7 статті 4 цього Закону.

6. У разі повідомлення суб'єктом перевірки у згоді на перевірку про наявність підстав непроходження ним перевірки, визначених пунктами 1-7 статті 4 цього Закону, перевірка стосовно нього не проводиться і він підлягає звільненню відповідно до цього Закону.

7. Особа, яка не надала згоду протягом двох місяців з дня початку проведення перевірки органом перевірки відповідно до плану, затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань державної служби, вважається такою, що відмовилась від проходження перевірки.

8. Особа, яка відмовилась від проходження перевірки, вважається такою, що не пройшла перевірку. Відомості про відмову оприлюднюються на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

Стаття 8. Строки проведення перевірки

1. Перевірка проводиться відповідно до плану заходів із перевірки, затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань державної служби, у строк, що не перевищує трьох місяців з дня надання згоди на проведення перевірки.

2. У разі необхідності строк перевірки продовжується до чотирьох місяців з обов'язковим повідомленням про це суб'єкта перевірки.

Стаття 9. Перевірка

1. Після одержання письмової згоди орган перевірки не пізніше трьох днів надсилає до відповідних органів державної влади (державних органів), до компетенції яких належить проведення перевірки відомостей, передбачених у частині четвертій статті 5 цього Закону, запит про перевірку відомостей щодо суб'єкта перевірки, а також повідомлення до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби про початок перевірки суб'єкта перевірки, яке розміщується протягом десяти днів на офіційних сайтах центрального органу виконавчої влади з питань державної служби та органу перевірки. День розміщення повідомлення є днем початку проходження перевірки.

2. Повідомлення про початок перевірки повинно містити інформацію про поштову та електронну адреси, контактний номер телефону органів перевірки, органів державної влади (державних органів), до компетенції яких належить проведення перевірки, яким протягом одного місяця з дня оприлюднення на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби відомостей про початок проходження перевірки суб'єктом перевірки, подаються відомості щодо суб'єкта перевірки об'єднаннями громадян, їх членами або уповноваженими представниками, а також іншими фізичними та юридичними особами.

3. Запит про проведення перевірки відомостей щодо суб'єктів перевірки, призначення та звільнення яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України, надсилається не пізніше трьох днів після одержання згоди суб'єкта перевірки відповідно Главою Адміністрації Президента України, керівником Секретаріату Кабінету Міністрів України (їх заступниками або іншою визначеною ними посадовою особою) через центральний орган виконавчої влади з питань державної служби до відповідних органів державної влади, до компетенції яких належить проведення перевірки відомостей, передбачених у частині четвертій статті 5 цього Закону.

4. Запит підписує керівник органу перевірки, а в разі його відсутності - особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. До запиту додаються копії документів, зазначених у частині третій статті 7 цього Закону, які надсилаються всім органам (підрозділам), які проводимуть перевірку.

6. Обмін під час проведення перевірки відомостями між органами (підрозділами), які проводять перевірку, здійснюється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з питань державної служби.

7. Особливості взаємодії органів державної влади (державних органів) та органів (підрозділів), які проводять перевірку, під час проведення перевірки щодо осіб, які претендують на зайняття посад, визначаються центральним органом виконавчої влади з питань державної служби.

8. Органи державної влади (державні органи), до компетенції яких належить проведення перевірки, та органи (підрозділи), які проводять перевірку, органи перевірки під час проведення перевірки зобов'язані розглядати відомості щодо суб'єкта перевірки, які надані об'єднаннями громадян, їх членами або уповноваженими представниками, а також іншими фізичними та юридичними особами.

Стаття 10. Особливості здійснення перевірки

1. Жінки, які перебувають у відпустці по вагітності, пологах і догляду за дитиною, проходять перевірку після виходу на роботу.

2. Перевірка суб'єктів перевірки здійснюється у такій черговості:

перевірка керівника органу перевірки;

перевірка заступників керівника органу перевірки, керівників структурних підрозділів органу перевірки та осіб, які працюють в кадровій службі (іншому підрозділі) органу перевірки;

перевірка інших працівників органу перевірки.

3. У разі необхідності орган перевірки може створити спеціальний структурний підрозділ для організації та проведення перевірки.

4. Графік проведення перевірки суб'єктів перевірки затверджуються наказом керівника органу перевірки на підставі затвердженого центральним органом виконавчої влади з питань державної служби плану перевірки і доводяться до відома суб'єктів перевірки не пізніше ніж за місяць до початку проведення перевірки.

Стаття 11. Звіт про результати перевірки

1. Звіт про результати перевірки та наявність (відсутність) законних підстав, які перешкоджають зайняттю суб'єктом перевірки посади та/або перебування на посаді, підписаний керівником органу (підрозділу), що проводив перевірку, а в разі його відсутності - особою, яка виконує його

обов'язки, або заступником керівника цього органу (підрозділу) відповідно до розподілу функціональних обов'язків, подається органу перевірки, який надіслав запит, не пізніше 45 днів із дати надходження запиту.

2. Звіт про результати перевірки відомостей щодо суб'єктів перевірки, призначення та звільнення яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України (крім посадових осіб центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, його територіальних органів та керівників органів перевірки), підписаний керівником органу (підрозділу), що проводив перевірку, а в разі його відсутності - особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника цього органу (підрозділу) відповідно до розподілу функціональних обов'язків, не пізніше 45 днів із дати надходження запиту подається до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, яке у триденний строк із дня одержання таких звітів здійснює їх узагальнення та надсилає відповідно до Адміністрації Президента України або Секретаріату Кабінету Міністрів України.

3. Звіт про результати перевірки відомостей щодо суб'єктів перевірки, які займають виборну посаду, підписаний керівником органу (підрозділу), що проводив перевірку, а в разі його відсутності - особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника цього органу (підрозділу) відповідно до розподілу функціональних обов'язків, не пізніше семи днів із дати надходження запиту подається до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

4. Копія звіту про результати перевірки про наявність підстав, які перешкоджають зайняттю суб'єктом перевірки посади та/або перебування на посаді, підписується керівником органу (підрозділу), що проводив перевірку, а в разі його відсутності - особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника цього органу (підрозділу) відповідно до розподілу функціональних обов'язків. Копія звіту подається до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, яке у триденний строк із дня одержання таких звітів здійснює їх узагальнення та надсилає пізніше семи днів із дати надходження копії звіту органу перевірки, який надіслав запит, вказівку про вжиття заходів щодо неможливості зайняття суб'єктом перевірки посади та/або подальшого перебування на посаді.

Стаття 12. Висновок про результати перевірки

1. Кадрова служба (інший підрозділ) органу перевірки, який надіслав запиту, на підставі звітів, зазначених у частині першій статті 10 цього Закону, а також на підставі вказівки центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, готує висновок про результати перевірки, який підписується її керівником.

2. Висновок про результати проведення перевірки відомостей щодо суб'єктів перевірки, призначення та звільнення яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України (крім посадових осіб

центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, його територіальних органів), готується відповідним структурним підрозділом Адміністрації Президента України або Секретаріату Кабінету Міністрів України на підставі узагальненого звіту, зазначеного в частині другій статті 10 цього Закону, поданого центральним органом виконавчої влади з питань державної служби, крім суб'єктів перевірки, визначених підпунктами «а», «б» пункту 1 статті 3 цього Закону.

3. Висновок про результати перевірки відомостей щодо суб'єктів перевірки, які займають виборну посаду, підготовлений центральним органом виконавчої влади з питань державної служби, оприлюднюється центральним органом виконавчої влади з питань державної служби відповідно до цього Закону.

4. Керівник органу перевірки на підставі звітів про перевірку, висновку про результати перевірки, приймає рішення про призначення, подальше перебування на посаді чи про звільнення суб'єкта перевірки.

5. Висновок про результати перевірки про результати раніше проведеної перевірки додається до документів, поданих суб'єктом перевірки, або до його особової справи.

6. Висновок про результати перевірки та документи щодо її проведення не є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю. Такі документи зберігаються в порядку, встановленому законом.

7. Порядок оприлюднення на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби відомостей про стан проходження перевірки суб'єктом перевірки з моменту надання ним згоди на перевірку і до її закінчення, а також звітів про результати перевірки, висновків про результати перевірки суб'єктів перевірки, щодо яких вже проведено перевірку, копій поданих ними декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, які були набуті суб'єктом перевірки і його близькими особами (чоловіком, дружиною, батьком, матір'ю, вітчимою, мачухою, свекром, свекрухою, тестем, тещею, сином, дочкою, пасинком, падчеркою, рідним братом, рідною сестрою, усиновлювачем чи усиновленим, опікуном чи піклувальником, особою, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особами, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом перевірки, в тому числі особами, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі) за час перебування суб'єктом перевірки на державній службі доходів та набутого майна (майнових прав), в тому числі, зазначеного в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

РОЗДІЛ III НАСЛІДКИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПЕРЕВІРКИ

Стаття 13. Наслідки перевірки

1. У разі встановлення за результатами перевірки розбіжностей у поданих суб'єктом перевірки документах посадовою особою (органом), яка (який) проводить перевірку, надається можливість суб'єкту перевірки протягом п'яти робочих днів з дня встановлення розбіжностей надати письмове пояснення за таким фактом.

2. У разі виявлення під час перевірки декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру суб'єкта перевірки та близьких йому осіб за останні за час перебування суб'єктом перевірки на державній службі арифметичних або логічних помилок уповноважений підрозділ невідкладно письмово повідомляє про це відповідного суб'єкта декларування, який має право протягом п'яти днів з дня отримання такого повідомлення подати уповноваженому підрозділу письмове пояснення та/або виправлені декларації.

3. У разі встановлення за результатами перевірки та розгляду вищезазначених пояснень, що суб'єкт перевірки подав підроблені документи та/або завідомо неправдиві відомості, посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення на посаду, повідомляє протягом трьох днів про виявлений факт правоохоронні органи та відмовляє суб'єкту перевірки у призначенні на посаду.

4. Висновок про результати перевірки суддів судів загальної юрисдикції, який містить відомості про суб'єкта перевірки, які не відповідають установленим законодавством вимогам цього Закону для подальшого перебування судді на посаді, надсилається органом перевірки до Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України протягом 3 днів з моменту його підписання керівником органу перевірки. Вища рада юстиції, Вища кваліфікаційна комісія суддів України розглядають зазначений висновок протягом трьох місяців.

5. За вчинення корупційних правопорушень, за подання органу перевірки підроблених документів та/або неправдивих відомостей суб'єкти перевірки притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності в установленому законом порядку.

6. Суб'єкти перевірки, які не пройшли перевірку або не надали згоду на проходження перевірки (крім суб'єктів перевірки, які претендують або обіймають виборні посади), підлягають звільненню протягом 3 днів органом перевірки з займаної посади з позбавленням права займати будь-які посади, визначені пунктом 1 статті 3, протягом 10 років з дня звільнення.

7. Відомості про висновок перевірки суб'єктів перевірки, які претендують або обіймають виборні посади, оприлюднюються на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

8. Суб'єкти перевірки, зазначені у частині першій цієї статті, які звільнилися з займаних посад за власним бажанням до набрання чинності

цим Законом, позбавляються права займати будь-які посади в органах влади протягом 10 років з дня набрання чинності цим Законом.

9. У разі ненадання суб'єктом перевірки, який претендував на заняття посади, згоди на перевірку, перевірка стосовно нього не проводиться і питання щодо його призначення або підготовки подання для призначення на відповідну посаду не розглядається.

10. Суб'єктам перевірки, які претендували на заняття посад і не пройшли перевірку, відмовляється у призначенні на посаду.

11. Цей Закон не розповсюджується на суб'єктів перевірки, які не пройшли перевірку через наявність підстав, передбачених пунктами «а»-«г» пункту 3 статті 4 цього Закону, якщо вони визнані в установленому законодавством порядку учасниками бойових дій, в тому числі під час проведення антитерористичної операції на сході України.

Стаття 14. Особливості звільнення з роботи осіб, які не пройшли перевірку

1. Орган перевірки з дня надходження до нього звіту про перевірку, який свідчить про наявність підстав для звільнення суб'єкта перевірки із займаної ним посади, за рішенням керівника (його заступника) органу перевірки, в якому працює суб'єкт перевірки, відсторонює такого суб'єкта перевірки від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом, до підготовки висновку про результати перевірки.

2. Суб'єкт перевірки, щодо якого складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, за рішенням керівника (його заступника) органу перевірки, в якому працює суб'єкт перевірки, відсторонює такого суб'єкта перевірки від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом, до закінчення розгляду справи судом.

3. Припинення повноважень суб'єкта перевірки на посаді, звільнення, що здійснюється за рішенням Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, звільнення військової посадової особи з військової служби, пов'язане з наявністю обмежень, передбачених цим Законом, а також відсторонення такої особи від виконання повноважень у випадках, здійснюється з урахуванням особливостей, визначених Конституцією.

4. Інші суб'єкти перевірки, які не пройшли перевірку, та/або які притягнуті до відповідальності за правопорушення, пов'язані з порушенням обмежень, передбачених цим Законом, підлягають звільненню з роботи (служби) на підставі рішення органу перевірки.

5. Про наслідки проходження суб'єктами перевірки керівник органу перевірки у триденний строк письмово повідомляє центральний орган виконавчої влади з питань державної служби в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади з питань державної служби.

Стаття 15. Обмеження щодо суб'єктів перевірки, які звільнилися з займаних посад

1. Суб'єктам перевірки, які не пройшли перевірку у відповідності до вимог цього Закону протягом 10 років року з дня припинення роботи (служби) (звільнення з неї) забороняється:

1) розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових (посадових) повноважень, крім випадків, установлених законом;

2) представляти інтереси будь-якої особи у справах (у тому числі в тих, що розглядаються в судах), в яких іншою стороною є орган (органи), в якому (яких) вони працювали до звільнення.

Стаття 16. Оскарження рішень органів перевірки

1. Центральна комісія з перевірки за скаргою будь-якого громадянина України переглядає рішення органу перевірки, прийняте щодо працівників центральних органів виконавчої влади та має повноваження відповідних органів перевірки.

2. Територіальна комісія з перевірки за скаргою будь-якого громадянина України переглядає рішення органу перевірки, прийняте щодо працівників органів перевірки, що знаходяться на відповідній території, крім тих, щодо яких рішення органу перевірки переглядає центральна комісія з перевірки, та має повноваження відповідних органів перевірки.

3. Скарги на рішення органів перевірки можуть бути подані до відповідних комісій з перевірки протягом одного року з дати прийняття такого рішення.

4. Рішення органів перевірки можуть бути оскаржені до адміністративних судів у порядку, визначеному законодавством.

Стаття 17. Обмеження щодо використання службового становища

1. Особам, які беруть участь у проведенні заходів з перевірки суб'єктів перевірки, забороняється використовувати свої службові повноваження та пов'язані з цим можливості з метою проходження перевірки щодо себе та/або інших осіб, у тому числі:

1) неправомірно сприяти суб'єктам перевірки при проходженні ними перевірки;

2) неправомірно сприяти подальшому заняттю посади суб'єктом перевірки, який не пройшов перевірку, та/або призначенню на посаду суб'єкта перевірки, який не пройшов перевірку;

3) неправомірно втручатися в діяльність органів державної влади державних органів) або посадових осіб щодо проведення перевірки;

4) порушувати вимоги цього Закону.

2. Порушення вимог частини першої цієї статті є підставою для звільнення осіб, визначених частиною першою цієї статті, із займаної посади у зв'язку з порушенням присяги з позбавленням права займати будь-які посади, визначені пунктом 1 статті 3, протягом 10 років з дня звільнення.

Розділ IV

УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ПЕРЕВІРЦІ

Стаття 18. Участь громадськості у перевірці

1. Об'єднання громадян, їх члени або уповноважені представники, а також інші фізичні та юридичні особи мають право:

1) надавати обов'язкові до розгляду органами перевірки, органами державної влади (державними органами), до компетенції яких належить проведення перевірки, відомості щодо суб'єкта перевірки, в тому числі про виявлені факти, які свідчать про наявність підстав для не проходження перевірки суб'єктом перевірки, протягом 30 днів з моменту оприлюднення на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби відомостей про початок проходження перевірки суб'єктом перевірки;

2) запитувати та одержувати від органів державної влади та органів місцевого самоврядування в обсягах та порядку, не заборонених законом, інформацію про їх діяльність щодо проведення перевірки;

3) здійснювати громадський контроль за виконанням цього Закону, з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать законодавству.

2. Об'єднанню громадян, фізичній, юридичній особі не може бути відмовлено в наданні доступу до інформації стосовно компетенції органів, які здійснюють заходи щодо перевірки, а також стосовно основних напрямів їх діяльності. Така інформація надається в порядку, встановленому законом.

Стаття 19. Інформування громадськості про стан та результати перевірки

1. Після одержання повідомлення про початок перевірки суб'єкта центрального органу виконавчої влади з питань державної служби не пізніше наступного дня оприлюднює ці відомості на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

2. Не пізніше одного місяця з дня підписання висновку про результати перевірки, органи перевірки зобов'язані на сайті центрального органу виконавчої влади з питань державної служби оприлюднити:

перелік суб'єктів перевірки, які не пройшли перевірку;

висновки про результати перевірки суб'єктів перевірки, щодо яких вже проведено перевірку;

декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру суб'єктів перевірки, які пройшли перевірку;

інші відомості, передбачені цим Законом.

3. Органи перевірки зобов'язані щороку не пізніше 15 квітня оприлюднювати інформацію про вжиті заходи щодо перевірки.

Стаття 20. Державний захист осіб, які беруть участь у проведенні перевірки

1. Особи, які здійснюють перевірку, перебувають під захистом держави. Держава забезпечує здійснення правоохоронними органами правових, організаційно-технічних та інших заходів, спрямованих на захист від протиправних посягань на життя, здоров'я, житло та інше майно осіб, які проводять перевірку, а також близьких їм осіб.

2. Державний захист інших осіб, які беруть участь у проведенні перевірки, здійснюється відповідно до Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

3. Особа не може бути звільнена чи примушена до звільнення, притягнута до дисциплінарної відповідальності чи піддана з боку керівника або роботодавця іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці тощо) у зв'язку з повідомленням нею про порушення вимог цього Закону іншою особою.

Розділ V

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Стаття 21. Статус центрального органу виконавчої влади з питань державної служби

1. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, на який покладається контроль та координація за реалізацією заходів із перевірки, затвердження планів проведення заходів із перевірки суб'єктів перевірки органами перевірки та інші завдання, визначені законами.

2. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби, у межах, визначених цим та іншими законами, є відповідальним перед Верховною Радою України, підзвітним Верховній Раді України, Президенту України та Кабінету Міністрів України.

3. Кабінет Міністрів України здійснює заходи щодо забезпечення функціонування центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

4. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби утворюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Конституції, цього та інших законів України.

5. Питання діяльності центрального органу виконавчої влади з питань державної служби у Кабінеті Міністрів України представляє керівник центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

6. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу центрального органу виконавчої влади з питань державної служби шляхом:

- 1) забезпечення формування державної політики у здійсненні перевірок;
- 2) затвердження положення про центральний орган виконавчої влади з питань державної служби;
- 3) утворення територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;
- 4) заслуховування звіту центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;
- 5) здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

7. Діяльність центрального органу виконавчої влади з питань державної служби не може використовуватися для незаконного обмеження прав і свобод осіб або з метою насильницької зміни конституційного ладу чи перешкоджання законній діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування.

8. Незалежність центрального органу виконавчої влади з питань державної служби від незаконного втручання у його діяльність гарантується:

- 1) спеціальним статусом центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;
- 2) конкурсним відбором визначених цим Законом працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, їх особливим правовим та соціальним захистом;
- 3) особливим, установленим законом порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;
- 4) належними умовами оплати праці працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, визначеними цим та іншими законами;
- 5) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, їх близьких родичів, майна;
- 6) іншими засобами, визначеними законами.

9. Використання центрального органу виконавчої влади з питань державної служби в партійних, групових чи особистих інтересах не допускається.

10. Забороняється незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб в діяльність центрального органу виконавчої влади з питань державної служби з виконання покладених на нього обов'язків.

11. Будь-які письмові чи усні вказівки, вимоги, доручення тощо, направлені до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби та його працівників, які стосуються питань перевірки у конкретному

випадку і не передбачені законом, є неправомірними та не підлягають виконанню.

Стаття 22. Структура та повноваження центрального органу виконавчої влади з питань державної служби

1. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби складається з центрального апарату і територіальних органів.

2. Центральний апарат центрального органу виконавчої влади з питань державної служби безпосередньо здійснює покладені на центральний орган виконавчої влади з питань державної служби завдання, координує та контролює діяльність територіальних органів.

3. Центральний орган виконавчої влади з питань державної служби здійснює свої повноваження через центральний апарат та його територіальні органи у областях, містах Києві та Севастополі.

4. Рішенням Кабінету Міністрів України за поданням керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби можуть утворюватися місцеві управління центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, територія діяльності яких може не збігатися з адміністративно-територіальним поділом.

5. Організація центрального органу виконавчої влади з питань державної служби будується на засадах підконтрольності та підзвітності нижчих органів і підрозділів вищим та керівнику центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

Стаття 23. Керівництво центрального органу виконавчої влади з питань державної служби та його повноваження

1. Керівництво діяльністю центрального органу виконавчої влади з питань державної служби здійснює його керівник, який є членом Кабінету Міністрів України та призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

2. Керівником центрального органу виконавчої влади з питань державної служби може бути громадянин України, який має вищу освіту, володіє державною мовою, пройшов перевірку відповідно до цього Закону та здатний за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

3. Повноваження керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби припиняються в разі:

- 1) непроходження ним перевірки відповідно до цього Закону;
- 2) призначення чи обрання на іншу посаду за його згодою;
- 3) досягнення віку 65 років;

4) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії, що створюється за рішенням

спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

5) рішення суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;

6) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

7) припинення ним громадянства України або виїзду на постійне проживання за межі України;

8) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням, відставки;

9) відмови від прийняття присяги державного службовця;

10) невідповідності обмеженням щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, передбаченими Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції";

11) смерті.

4. Керівник центрального органу виконавчої влади з питань державної служби:

1) несе відповідальність за діяльність центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, зокрема законність здійснюваних центрального органу виконавчої влади з питань державної служби заходів;

2) організовує роботу центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, координує і контролює діяльність його центрального апарату та територіальних органів, затверджує плани проведення перевірок органами перевірки;

3) затверджує структуру та штатний розпис центрального апарату та територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

4) видає у межах повноважень накази і розпорядження, дає доручення, які є обов'язковими для виконання працівниками центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

5) призначає на посади та звільняє з посад першого заступника керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби та двох заступників керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, керівників структурних підрозділів центрального апарату центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, керівників та заступників керівників територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань державної служби; визначає відповідно до законодавства порядок призначення та звільнення інших працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, порядок проведення конкурсу на заміщення посад, визначених цим Законом;

6) приймає рішення про розподіл бюджетних коштів, головним розпорядником яких є центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, та затверджує звіт про виконання цих рішень;

7) затверджує перспективні, поточні та оперативні плани роботи центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

8) встановлює порядок реєстрації, оброблення, зберігання та знищення відповідно до законодавства отриманої центрального органу виконавчої влади з питань державної служби інформації; вживає заходи із запобігання несанкціонованому доступу до інформації з обмеженим доступом, а також забезпечує додержання законодавства про доступ до публічної інформації, що знаходиться в центральному органі виконавчої влади з питань державної служби;

9) вирішує питання про заохочення та накладення дисциплінарних стягнень на працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

10) присвоює працівникам центрального органу виконавчої влади з питань державної служби в межах повноважень, у встановленому законодавством порядку, ранги державних службовців;

11) вносить у встановленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законодавства з питань, що належать до компетенції центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

12) представляє центральний орган виконавчої влади з питань державної служби у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, недержавними організаціями, а також правоохоронними органами та іншими організаціями іноземних держав, міжнародними організаціями тощо;

13) має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України, її комітетів, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій, а також брати участь з правом голосу у засіданнях Кабінету Міністрів України;

14) забезпечує відкритість та прозорість діяльності центрального органу виконавчої влади з питань державної служби відповідно до цього Закону; звітує про діяльність центрального органу виконавчої влади з питань державної служби в порядку, визначеному цим Законом;

15) здійснює інші повноваження відповідно до цього та інших законів.

5. Керівники територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань державної служби призначаються на посаду та звільняються з посади керівником центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

Керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади з питань державної служби:

1) організовує роботу відповідного територіального органу щодо виконання повноважень центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, наказів і розпоряджень керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

2) призначає на посади та звільняє з посад працівників відповідного територіального органу, крім тих, що призначаються керівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;

3) вносить керівнику центрального органу виконавчої влади з питань державної служби подання про присвоєння у встановленому законодавством порядку рангів державних службовців працівникам відповідного територіального органу;

4) вносить керівнику центрального органу виконавчої влади з питань державної служби пропозиції щодо структури та штатного розпису відповідного територіального органу;

5) видає у межах своїх повноважень накази і розпорядження;

6) виконує інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 24. Працівники центрального органу виконавчої влади з питань державної служби

1. Працівниками центрального органу виконавчої влади з питань державної служби є державні службовці, а також інші працівники, які виконують допоміжні функції.

2. На службу до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби приймаються громадяни України, які мають вищу освіту та здатні за своїми діловими та моральними якостями, освітнім і професійним рівнем, станом здоров'я виконувати відповідні службові обов'язки.

3. Не може бути призначена на посаду працівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби особа, яка:

1) за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

2) має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи), або на яку накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення;

3) відповідно до вироку суду позбавлена права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або обіймати відповідні посади;

4) має громадянство іншої держави;

5) у разі призначення буде безпосередньо підпорядкована особі, яка є її близькою особою відповідно до Закону України "Про засади запобігання та протидії корупції";

6) не пройшла перевірку відповідно до цього Закону;

7) не подала відповідно до Закону України "Про засади запобігання та протидії корупції" декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік.

Працівники центрального органу виконавчої влади з питань державної служби не мають права:

1) бути членами чи брати участь у створенні чи діяльності політичних партій, організувати або брати участь у страйках;

2) бути повіреними третіх осіб у справах центрального органу виконавчої влади з питань державної служби.

4. На працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби поширюються інші обмеження та вимоги, встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

5. При вступі на службу до центрального органу виконавчої влади з питань державної служби особа повідомляється про можливість проведення щодо неї перевірки відповідно до цього Закону.

6. У разі виникнення у працівника центрального органу виконавчої влади з питань державної служби конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень у значенні, передбаченому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», він повинен негайно повідомити про це свого безпосереднього керівника. Такий керівник зобов'язаний вжити усіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів шляхом доручення виконання відповідного доручення іншому працівнику центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, особистого виконання цього завдання чи в інший спосіб, передбачений законодавством.

Розділ VI

КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ВИКОНАННЯМ ЦЬОГО ЗАКОНУ

Стаття 25. Контроль за виконанням цього Закону

1. Верховна Рада України здійснює парламентський контроль за виконанням цього Закону в межах, визначених Конституцією України.

2. Інші органи державної влади здійснюють контроль за виконанням цього Закону у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

Закони та інші нормативно-право акти застосовують в частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Кабінету Міністрів України:

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

вжити заходів щодо реорганізації Національного агентства України з питань державної служби у центральний орган виконавчої з питань державної служби;

розробити на внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти щодо реформи судової системи, «Про прокуратуру», «Про Службу безпеки

України», «Про поліцію», «Про Національне бюро розслідувань», «Про Кабінет Міністрів України», «Про державну службу», якими передбачити зміну повноважень та завдань системи органів державної влади (державних органів) на основі загальноєвропейських принципів проходження державної служби, скорочення чисельності державних службовців органів державної влади (державних органів) та збільшення за рахунок цього посадових окладів працівників органів державної влади (державних органів);

забезпечити проведення органами перевірки перевірки працівників центрального органу виконавчої влади з питань державної служби, центрального органу виконавчої влади із забезпечення реалізації державної податкової політики та їх територіальних органів на місцях;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;

забезпечити подання органами перевірки пропозицій щодо проведення перевірки працівників цих органів центральному органу виконавчої влади з питань державної служби;

протягом року з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити проведення органами перевірки перевірки працівників цих органів відповідно до планів проведення перевірки працівників цих органів, затверджених центральним органом виконавчої влади з питань державної служби;

забезпечити проведення органами перевірки відкритих конкурсів на заміщення вакантних посад державних службовців у цих органах з обов'язком залученням до участі у роботі конкурсних комісій представників громадськості та представників засобів масової інформації;

вжити заходів щодо скорочення чисельності державних службовців органів державної влади (державних органів) та збільшення за рахунок цього посадових окладів працівників органів державної влади (державних органів).

3. Центральному органу виконавчої влади з питань державної служби у з дня набрання чинності цим Законом:

тримісячний строк забезпечити створення центральної та територіальних комісії з перевірки;

у шестимісячний строк:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

затвердити плани проведення органами перевірки перевірки працівників цих органів;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів:

1) У статті 36 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити:

частину першу новим пунктом у такій редакції:

«9) відповідно до закону»;

частину другу словами «а у випадку, передбаченому пунктом 8, особа підлягає звільненню з посади у порядку, визначеному Законом України «Про очищення влади»»;

2) частину другу статті 364 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти у такій редакції:

«2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, або у разі його вчинення при проведенні перевірки відповідно до Закону України «Про очищення влади» -

карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років, зі штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та зі спеціальною конфіскацією»;

3) у Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490 із наступними змінами):

статтю 15 доповнити частиною сьомою в такій редакції:

«Стосовно осіб, які претендують на зайняття посади державного службовця, за їх письмовою згодою проводиться перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про очищення влади». У разі прийняття на державну службу на конкурсній основі така перевірка проводиться після проведення конкурсу стосовно осіб, які рекомендовані для призначення на посаду»;

частину дванадцяту статті 37 викласти у такій редакції:

«Державний службовець, звільнений з державної служби у зв'язку з засудженням за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", не пройшов перевірку, передбачену Законом України «Про очищення влади», позбавляється права на одержання пенсії, передбаченої цією статтею. В таких випадках пенсія державному службовцю призначається на загальних підставах»;

4) доповнити статтю 37 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 26, ст. 273 із наступними змінами) новою частиною у такій редакції:

«5. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посади державного службовця, за їх письмовою згодою проводиться перевірка в порядку,

встановленому Законом України «Про очищення влади». У разі прийняття на державну службу на конкурсній основі така перевірка проводиться після проведення конкурсу стосовно осіб, які рекомендовані для призначення на посаду»;

5) доповнити статтю 5 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175 із наступними змінами) новою частиною у такій редакції:

«Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад в органах місцевого самоврядування, за їх письмовою згодою проводиться перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про очищення влади». У разі прийняття на службу в органах місцевого самоврядування на конкурсній основі така перевірка проводиться після проведення конкурсу стосовно осіб, які рекомендовані для призначення на посаду».